

Sygn. akt II K 433/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 roku na rozprawie sprawy

J. B.

s. S. i J. z domu K.

ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2016 r. o godz. 18:10 w S. na ul. (...), pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny motorower marki (...) /niezarejestrowany/, nr VIN- (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: Alcosensor - I badanie o godz. 18:15 - 1,17 mg/l, II badanie o godz. 18:31 - 1,16 mg/l, III badanie o godz. 18:52 - 1,06 mg/l, Alkomat – I badanie o godz. 19:15 – 1,10 mg/l, II badanie o godz. 19:21 – 1,02 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

orzeka

1. oskarżonego J. B. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 wyroku środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 maja 2016 roku;
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza mu 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

(w trybie art. 423 § 1 a kpk, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze)

J. B. kierując w dniu 20.05.2016 r. po drodze publicznej pojazdem mechanicznym – motorowerem (marki (...)) w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,17 mg/l; II badanie – 1,16 mg/l; III badanie – 1,02 mg/l), wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 kk.

Po stronie okoliczności obciążających sąd uwzględnił wysoki poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, zwłaszcza iż jeździł pojazdem w godzinach popołudniowych, kiedy natężenie ruchu jest znaczne, co zwiększało potencjalny stan zagrożenia, tym bardziej, że znajdował się pod wpływem ponad dwóch promili alkoholu. Taki poziom nietrzeźwości zaburza percepcję w stopniu stwarzającym bardzo poważne zagrożenie dla innych uczestników drogi, którzy na niej znaleźli się i spotkali z takim nietrzeźwym kierowcą. Zwłaszcza te okoliczności dyskwalifikowały kategorycznie – w ocenie sądu rejonowego – warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego, o co wnosił on sam wraz z obrońcą.

Po stronie okoliczności łagodzących sąd uwzględnił przyznanie się do zarzucanego czynu i wyrażenie szczerego żalu. Wprawdzie oskarżony zweryfikował swe wyjaśnienia w toku tej sprawy (inaczej wyjaśniał w postępowaniu przygotowawczym, a mianowicie, że najpierw – po kłótni z żoną - wypił alkohol, a potem wsiadł na motorower i pojechał, zaś po drodze spotkał kolegę, to go jeszcze zabrał. Inaczej zaś na rozprawie, a mianowicie, że pojechał pod market, tam spotkał kolegę, więc się wspólnie napili, potem prowadził motorower, ale ciężko mu było prowadzić i motorower i kolegę, który za dużo wypił i wymagał wsparcia, więc wsiadli i kawaleczek pojechali, po czym zatrzymała ich policja). Jednak zmiana – częściowa - wyjaśnień nie może oskarżonego obciążać, bo oczywiście ma on prawo się bronić i w związku z tym decydować kiedy i co mówi. Na marginesie tylko można tu dodać, że oczywiście niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego z rozprawy (w zakresie rozbieżnym z wyjaśnieniami z dochodzenia), bo nie potrafił w żaden logiczny sposób wytłumaczyć dlaczego zupełnie inaczej (w ocenie sądu rejonowego zresztą właśnie szczerze) wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym, a istotna różnica oczywiście sprowadza się do tego ile czasu jeździł po mieście pod wpływem alkoholu i z wyjaśnień z dochodzenia wynika, że długo, a z wyjaśnień z rozprawy wynika, że dosłownie chwilę. Nie ma to oczywiście żadnego wpływu na kwalifikację prawną zachowania oskarżonego (bo zarówno jadąc chwilę, jak i długi czas) wyczerpywał znamiona art. 178 a § 1 kk. Ma natomiast wpływ na wymiar kary, bo przyjęcie za prawdziwe wyjaśnień z dochodzenia (a w tych właśnie zdaniem sądu oskarżony opisał spontanicznie i szczerze prawdziwy przebieg wypadków), powoduje że stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuścił się oskarżony, musi być oceniany jako – co najmniej – wyższy niż nieznaczny (co uniemożliwia koncepcję obrony – warunkowe umorzenie postępowania). Po stronie okoliczności łagodzących sąd uwzględnił też dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Reasumując powyższe okoliczności, sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 złotych każda. Ilość stawek dziennych jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość jednej stawki jest odpowiednia do możliwości finansowych oskarżonego, który zarabia obecnie 2.000 zł miesięcznie netto, jego żona zarobkuje tylko okresowo, a mają na utrzymaniu dwoje małoletnich uczących się dzieci.

Jednocześnie, stosownie do treści art. 42 § 2 kk sąd orzekł obligatoryjny w tym wypadku zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat, to jest okres minimalny wynikający z ustawy, na poczet którego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy.

Także samo obligatoryjnie sąd orzekł – w oparciu o art. 43 a § 2 kk – świadczenie pieniężne na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł, to jest w kwocie minimalnej, wynikającej z ustawy.

O opłacie i wydatkach sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk i art. 616 § 2 kpk.